

Standa: MŮJ NEJHORŠÍ EROTICKÝ ZÁŽITEK

Bylo sobotní odpoledne, venku přšelo a já se šoural pomalu domů. Zadek mne bolela pálil. Pořád jsem si říkal, je vůbec možné, že jsem něco takového prožil? Kdybychto někomu vyprávěl, nikdo by mi nevěřil, a já to ani nikomu vyprávět nemohu – propadl bych se asi studem... Znovu jsem si tedy promítal, co se vlastně za poslední dva dny událo...

Začalo to v pátek. Ve škole máme hodiny informatiky, hodnou paní učitelku Zázvorkovou. Včera ale nepřišla – měli jsme suplování. Přišel protivný dědek Pepino, tak mu říkáme. Je to takový starý fouňa, namyšlený. Bývalý voják. Pořád dává nějaká kázání, nebo se vytahuje, kde všude byl na cestách – prý cestuje s různými cestovkami. Asi ano, o světě toho ví docela dost. Ale nemáme ho moc rádi, pupík Pepino se moc vytahuje a předvádí. No co, hodina suplu, to se snad dá vydržet. Pepino přišel jako vždy včas, neumí přijít na hodinu třeba o čtvrt hodiny později, to bude tím vojenským drilem...

Ve třídě máme různé tupouny, kterým počítače moc nejdou, takže nám dal celkem jednoduchý úkol – udělat tabulku a graf v Excelu. Pro mne to byla brnkačka, s počítačem si rozumím, pořád u něj dřepím nebo surfuji na netu a lovím nahé baby. Tabulku jsem měl i s grafem za 10 minut hotovou a začal jsem se nudit. Jak tak bloumám očima po třídě, můj zrak spočinul na lavici, kde sedí vrchní šprtina ze třídy Nováková. Posledně mne práskla matikářce, že jsem opsal domácí úkol a opisoval i při písence. „To ti nedaruji“ říkal jsem si v duchu a kul jsem pomstu. Nováková je takové neduživé hubené tele s brýlemi, moc krásy nepobrala, bude nejspíš pannou do 80 let pomyslel jsem si. Počkej Nováková, trochu tě postraším, napíšu ti anonymní dopis i s pořádně sprostými obrázky.

V tom zazvonil někomu mobil, Dost mne to překvapilo, to se ve třídě nesmí a žáci to celkem respektují. A taky ano – to zvonil mobil Pepina. Vzal ho a začal do něj cosi nesrozumitelného mumlat a cestovat po třídě kolem oken. Říkám si „Teď je ta pravá chvíle“, otevřel jsem si Word a napsal stručně a jasně: „Nováková třes se, všem klukům, které jsi ve škole práskla, budeš muset hulit tlustá péra a nastavit tu tvou bílou panenskou prdel k ošukání!“ Líbilo se mi to, to ji jistě rozhodí, ještě tam musím přiložit nějaký pěkný výstižný obrázek... Napsal jsem do vyhledávače na netu kuřba a anál a odklepl první náhodný odkaz.

Jenže jsem sáhl vedle – otevřely se mi gay stránky, kde sice byly krásné obrázky kuřby tlustých pindourů i tvrdého análu, jenže jen jaksi mezi muži. To mi nic neříká, jsem odjakživa na dívky, heterosexuál. Právě když jsem sahal myší na zpětný odkaz, někdo mou ruku nekompromisně zastavil. Trochu jsem se lekl a měl jsem proč. Byla

to ruka Pepína. Strnul jsem a zjistil, že kouká stejně jako já trochu vyjeveně na ty gay obrázky. Dlouze si je prohlížel. Pak mi vzal z ruky myš a otevřel mé krásné osobní psaní určené Novákové. Opět to v tichosti přečetl. Pak jen tiše řekl „Vstaň a běž utřít tabuli.“ Trochu mne to překvapilo, ale šel jsem, nic netuše vykonat příkaz.

Pepíno si sedl k mému počítači a něco tam s ním dělal. V tom zazvonil zvonek a hodina skončila. Pepíno přišel ke mně a jen suše řekl: „Přijď za mnou o přestávce do kabinetu.“ Tušil jsem problémy, Pepíno je takový hajzlík, nic nedá nikomu zadarmo. No co, alespoň se to nebude propírat veřejně, moc hrdý bych na to asi nebyl. Co mi tedy zbylo, než se tam vydat. V duchu se mi honily různé myšlenky. Někteří kluci mi říkali, že je Pepíno divnej a že se u něj v kabinetu museli ohnout a on jim každému dal pár řemenem na zadek. No pořád lepší než nějaký stupidní trest typu pozvání rodičů do školy, třídní či ředitelská důtka. A tak jsem tedy pokorně šel. Pro jistotu jsem se před tím skočil ještě vyčůrat, kdo ví, co se dědkovi honí hlavou a s čím přijde.

Zaklepal jsem na dveře a ozvalo se celkem razantní „Dále“. Hned jsem si pomyslel, že to má z vojny. Vešel jsem tedy do jámy lvové v očekávání věcí příštích. „Zavři dveře“ zněl celkem jasný a srozumitelný pokyn. Zavřel jsem. Už jsem si chystal zadek pro těch pár ran řemenem, ale věci nabraly jiný spád. Pepíno začal poměrně zdouhovou přednáškou o smyslu školy a výchovy žáků o sexualitě a podobné kecy, trvalo to několik minut, ani jsem to moc neposlouchal, znáte to, jedním uchem tam a druhým ven. Mám to na háku, čekám na rozhodující ortel. A ten přišel, jenže jiný, než jsem čekal. „To, co jsi provedl, mám pečlivě zdokumentováno a uloženo – poslal jsem si to do své mailové schránky, kde to budu mít kdykoliv k případné dispozici.“ Na slovo kdykoliv položil nezvyklý důraz, nechápal jsem zprvu proč. „Tvé chování zaslouží velmi přísný trest“ hromoval Pepíno a já tušil, že mám zaděláno na velký problém.

„Jsem na vážkách, zda celý problém přednést na konferenci před všemi učiteli a ředitelem školy, s podrobným dopisem oběma rodičům, nebo problém vyřešit sám, po svém!“ To bych tedy zrovna jaksi moc nechtěl, žil jsem doma jen s mámou, táta pracoval v diplomatických službách na velvyslanectví nejmenovaného státu, podobný skandálek by jeho kariéře asi moc neprospěl. Tak je to tady, kluci nekecali, asi to přijde, už jsem se smířil s řemenem. „Vyber si tedy, zda konference nebo trest od Pepína!“ No to byl dost slabý výběr přiznejme si, odpověď byla dopředu jasná. „Nechme to tedy jen mezi námi pane učiteli“ řekl jsem tupým oddaným hlasem, očekávaje očekávaný výprask.

„Hm,“ řekl Pepíno a podrbal se za uchem, „dobře tedy, přijdeš za mnou zítra po obědě ve dvě hodiny ke mně domů a vyřídíme to jen mezi námi chlapy“. Moc mi ten význam slova chlapy neřekl, pomyslel jsem jen „Sakra on se asi zbláznil, kazit mi víkend, proč to nevyřídí hned?“ Mlčel jsem chvíli, až mne probralo jeho „Rozumíš tomu?“ Což o to, rozuměl jsem, nejsem blbej ne? „Tak tedy ano, já na chvíli za Vámi přijdu pane učiteli, a co tam jako budu dělat?“ špitl jsem celkem nenuceně, aby

to nevypadalo, že jsem z něj posraný strachy. Pepíno se jen ušklíbl a celkem nenuceně a s přehledem hráče pokeru řekl: „Zasloužíš řádný výprask, a protože vím, že tvůj otec je daleko a doma žiješ jen s matkou, od které by jsi asi výprask ani nedostal, nebo bys ho ani necítil, ujmu se toho osobně.“ Tečka. A je to venku. Audience v kabinetu byla u konce. Už vím, co mne čeká, pro jistotu jsem nikomu nic neřekl, kdo by se tím moc chlubil že...

Doma jsem samozřejmě nic neřekl, koukal se na televizi a v 11 večer šel spát. Spal jsem klidným ničím nerušeným spánkem. Ráno jsem se probudil, vzpomenu na včerejšek a trochu se všemu v duchu zasmál. No ale pravda, k polednímu už mne smích trochu přešel, přece jen jsem na zadek nikdy nedostal, kdo ví, jaké to bude, ale nedá se nic dělat, těch pár ran si odbudu a půjdu za čtvrt hodiny domů. Přesně ve 14.00 jsem zazvonil na domovní dveře Pepína.

Pepíno přišel otevřít jen v tričku a jakýchsi boxerkách. S jeho pupkem to vypadalo docela komicky, ale to jsem samozřejmě nemohl nahlas komentovat. Vypadal absolutně nečitelně, jako by ani o nic nešlo. Vešel jsem. Co taky jiného že. Pozval mne ještě dále. Opět následovala výchovná přednáška, to by ani nebyl Pepíno... Opět jsem to měl na háku a nevěnoval tomu pozornost až do doby, než zazněl zvýšeným hlasem pokyn „Sundej si kalhoty, nerad bych ti je poničil“. Kozel starej si vymýšlí pomyslel jsem si, ale stejně měl doma docela vedro, tak jsem kalhoty svlékl. „Tady poklekni k té lavici, ať máš zadek řádně vyšpulený!“ No nezačalo to zrovna nejlépe pomyslel jsem si, ale ať už to mám za sebou, chceme jít hrát s kluky fotbal. Udělal jsem, co si dědek přál.

Dědek Pepíno vyndal odkudsi řemen a vzduchem zasvištěla první rána přes mé slipy. Dost jsem nečekal tak rychlý nástup trestu, byl jsem zaskočen a tak jsem vyskočil zpět na nohy a postavil se téměř do pozoru. „Tak takhle milánku né, takhle by to nešlo, to bychom výprask jen tak neprovedli“ hřímal Pepíno. „Přivážu ti nohy a ruce, aby ses necukal, jsi přece chlap a něco vydržíš ne?“ No tyhle kecy fakt miluju. Když řeknu že ne, budu za babu, ale souhlasit s ním jsem zase nechtěl ze vzdoru, tak jsem jen mlčel. Nicméně potupné proceduře přivázání jsem se tedy podvolil. Připoutal mi nohy k nohám lavice a ruce vepředu, že jsem se ani nemohl pořádně pohnout, měl to vykoumané, asi jsem nebyl na lavici první.

Pepíno si zálibně prohlížel mou bezmocnou pozici, obcházel mne ze všech stran, když mi najednou nečekaně zezadu sundal slipy a já měl najednou vyšpulený holý zadek. „Takhle přece ne pane učiteli!“ zaprotestoval jsem, ale dopředu už jsem tušil, že to s ním asi vůbec nehne. Řekl jen tiché „Drž klapačku!“. No a pak začal pomalu koncert. Jedna rána za druhou na mé nahé pŕlky, zprvu rukou, pak dŕtkami. To trvalo snad půl hodiny- Bylo mi hloupé říct „to snad stačí ne?“ Mohla by to být provokace a mohl by mi přidat. Pepíno byl však zcela bez výrazu v tváři, evidentně měl jasný plán trestu. Zadek už mne celkem pátil, rány byly celkem silné, ale vydržet se daly. Nemohu říci, že by byl brutální. Občas mi prdel rukou pohladil, asi aby změřil její teplotu, zda už je dost rozpálená. Pak odložil dŕtky a v ruce se mu překvapivě

objevil nástroj, který znám jen z internetu – rákoska. Doufám že to nemyslí vážně. Pepíno si s ní pohrává a pak začne svůj další proslov. „Nevím, jaké máš zkušenosti s orálním sexem, spolužačce tím obstojně vyhrožuješ, proto si to vyzkoušíš na vlastní hubu“ řekne pepíno a stáhne si boxerky ke kotníkům. Z pod jeho tlustého břicha trčí tlustý penis.

Nevěřil jsem svým uším to, co slyšely. „To v žádném případě, nejsem žádný buzík!“ povídám odhodlaně. „V tom případě ti budu muset domluvit“ povídá Pepíno a švihne mne rákoskou přes zadnici. To je tedy jiný kalibr zjišťuji s hrůzou, rána těžce štípla a zabořila. „Budu tě rákoskou tak dlouho třískat, dokud tu svou nevyváchanou hubu neotevřeš!“ Jsem plný vzdoru a odolávám, ale po pravdě při tomhle výprasku mé odhodlání jaksí ustupuje do pozadí a po asi dvacáté ráně mimoděk otevřu pusou. Pepíno toho hned využije a už mám jeho čuráka v puse. Fuj, to je něco strašného. Nic takového jsem si neuměl v životě vůbec představit, že by mne někdy mohlo potkat. Jsem přivázaný, bezmocný a s cizím pérem v puse, probíhá mi hlavou... „Kuř sakra nebo jich dostaneš dvakrát tolik“ a už se na můj zadek rány rákoskou sypou.

Bože já ani nevím, jak se to vlastně dělá, copak já ho někdy někomu kouřil? Ale domluva rákoskou je více než výmluvná – za chvíli už mé rty objímají toho jeho tlustého kokota a rytmicky se pohybují. Jeho čurák neuvěřitelně narostl a ještě ztloustl, asi si vyhodím sanici. Je to hrozně namáhavé v této pozici, bolestivé i ponižující. Trvá to několik minut, sotva lapám po dechu. Prdel mne pálí od rákosky, asi už tam mám pěkná jelita. Pak se nade mnou Pepíno smiluje a povídá „Dobrá, odpočiň si“, vyndá mi ho stojícího z huby, bere do ruky nějaký krém a maže mi s ním rozbolavělý zadek, prý abych tam neměl tolik vidět stopy. Maže mi ho důkladně, občas mi prsty asi omylem zajede i do díry všivák jeden. Cítím, jak ho mám mastný. Mám bradu na lavici a sotva lapám po dechu. Pepíno mi zručně masíruje zadek, občas i bolestivě roztáhne půlky. To se opakuje několikrát, když najednou to probíhá jinak – do roztažených půlek mi zajíždí cosi, co si ani v nejhorším snu neumím představit – ten kanec starej mi vráží toho svého tlustýho stojícího kokota do zadku.

Díra mne bolí, tohle ještě nezažila, já vzteky nevím, co bych udělal, ale po pravdě připoutaný nemohu dělat nic. „To abys poznal, co by čekalo Novákovou!“ hřímá vzrušený Pepíno a zase ho vyndá ven, a zase dovnitř a takhle mi díru masíruje a roztahuje, s každým dalším zastrčením ho posune dál, až najednou zjistím, že mne ten starej prasák šuká až po koule, jak nejposlednější děvku do zadku. Trochu u toho heká a funí, ale nepřestává. Já v duchu zuřím, ale to je tak všechno, co mohu...

Ojíždí mne pěkně dlouho, mrdá mne jak nějakou štetku, než ho vyndá a postříká mi záda. To jsem rád, že už to mám za sebou říkám si v duchu. Pepíno jen funí a odpočívá. Pak si jako by nic jde uvařit kafe. Nevím co tím myslí, nechává mne pořád připoutaného, zneužitého a bezmocného. On se jen na mne dívá a vychutnává si slastný pocit vítězství. Má pravdu, copak se mohu s tímto otřesným zážitkem někomu pochlubit? Vypije v klidu kafe, už nefuní. Ale za to mne omráčí něčím jiným: „Tak to bychom měli přípravu a zahřátí zadku, a teď přistoupíme k očekávanému trestu“.

To si snad dělá prdel ne? Zbije mne, zneuctí mne, ošuká mne a ještě nemá dost?“ „Za tvé neomluvitelné chování dostaneš 50 ran vařečkou na každou půlku, 50 důtkami, 50 řemenem a 25 rákoskou, aby sis pamatoval, jak se máš chovat!“ Spadla mi brada ještě níže, než to snad šlo. Já myslel, že už je po výprasku, a ona to byla jen rozcvička... „Zásadně nesouhlasím“ řeknu odhodlaně. Ale Pepíno je v klidu, jen povídá: „Dávám ti 2 minuty na rozmyšlenou, buď výprask, nebo to probereme ve škole a s rodiči...“

Ten je drzý, přemýšlím co dál. Když na něj budu žalovat, stejně mi neuvěří a ještě si useknu pořádnou ostudu, bude fáma na škole a u holek jsem ztracen. A že bych zrovna stál o probírání mého dopisu na konferenci, to tedy také ne. Ať to probírám z jakékoliv strany, s hrůzou zjišťuji, že má Pepíno vždy návrh, a pohroma hrozí hlavně mně. Nezbyvá mi, než se podvolit jeho rozhodnutí a vydržet udělený trest.

„Tak dobrá“ říkám neochotně, „podvolím se výprasku“. Dál už snad ani nemusím psát, co následovalo.... Zadek schytával pomalé rány vařečkou střídavě na každou půlku, úplně jsem cítil, jak mi nabíhají modřiny, pak přišly štiplavé důtky, důrazný řemen, který nebyl po vařečce vůbec příjemný a rákoska dodělala dílo zkázy.

Nemohu říci, že by byl Pepíno nějaký surovec, ale rozhodně to tedy bolelo až až, hlavně s přibývajícím množstvím ran a podlitinami. Bylo vidět, že si výprask umí vychutnat na samé hranici snesitelnosti. Po poslední ráně jen suše řekl „A máš to za sebou. Ale varuji tě, při sebemenším prohřešku si to přijdeš zopakovat!“

Byl to můj nejotřesnější sexuální zážitek. A musím bohužel říci, že nejsem zrovna vzorný žák a že jsem tam musel do konce roku ještě několikrát. Průběh byl vždy obdobný, až jsem se musel smířit i s tím, že mu musím podržet podle jeho sexuálních choutek. Nakonec člověk si zvykne na všechno. ..

Kontakt na autora: vyprasknazadek@seznam.cz

www.spankboy.cz